

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/114/EY,

annettu 8 päivänä joulukuuta 2008,

Euroopan elintärkeän infrastruktuurin määrittämisestä ja nimeämisestä sekä arvioinnista, joka koskee tarvetta parantaa sen suojaamista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kesäkuussa 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota laatimaan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan kokonaisstrategian. Komissio hyväksyi tämän johdosta 20 päivänä lokakuuta 2004 tiedonannon ”Kriittisen infrastruktuurin suojelu terrorismin torjunnassa”, jossa on ehdotuksia siitä, miten Euroopassa voitaisiin entistä paremmin ehkäistä elintärkeään infrastruktuuriin kohdistuvia terrori-iskuja sekä varautua ja reagoida niihin.
- (2) Komissio hyväksyi 17 päivänä marraskuuta 2005 vihreän kirjan Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisohjelmasta, jossa esitetään eri vaihtoehtoja suojaamisohjelman ja elintärkeän infrastruktuurin varoitusjärjestelmän (Critical Infrastructure Warning Information Network) toteuttamista varten. Vihreään kirjaan saadussa palautteessa korostettiin lisäarvoa, jota saadaan elintärkeän infrastruktuurin suojaamista koskevalla yhteisön kehyksellä. Siinä tuotiin esiin tarve parantaa valmiutta suojata elintärkeää infrastruktuuria Euroopassa ja vähentää sen haavoittuvuutta. Lisäksi korostettiin toissijaisuuden, suhteellisuuden ja täydentävyyden pääperiaatteiden samoin kuin sidosryhmien kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä.
- (3) Joulukuussa 2005 kokoontunut oikeus- ja sisäasioiden neuvosto kehotti komissiota tekemään ehdotuksen elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevaksi Euroopan unionin ohjelmaksi, jäljempänä ’EPCIP’ (European Programme for Critical Infrastructure Protection). Neuvosto päätti, että ohjelman avulla olisi pyrittävä suojaamaan kaikkia uhkatekijöitä vastaan, vaikka ensisijaisena uhkatekijänä on pidettävä terrorismia. Tämän lähtökohdan mukaan elintärkeän infrastruktuurin suojaamisessa

olisi otettava huomioon ihmisen aiheuttamat ja teknologiset uhkatekijät sekä luonnononnettomuudet, mutta terrorismia olisi pidettävä ensisijaisena uhkatekijänä.

- (4) Neuvosto hyväksyi huhtikuussa 2007 EPCIP:iä koskevat päätelmät, joissa se toisti, että jäsenvaltiot ovat viime kädessä vastuussa kansallisten rajojensa sisäpuolella olevien elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevasta järjestelystä, samalla kun se suhtautui myönteisesti komission pyrkimykseen kehittää eurooppalainen menetelmä Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien, jäljempänä ’EEL’, määrittämistä ja nimeämistä varten sekä sen arvioimiseksi, onko tarvetta parantaa sen suojaamista.
- (5) Tämä direktiivi on ensimmäinen askel EEL:ien määrittämistä ja nimeämistä sekä arviointia, joka koskee tarvetta parantaa niiden suojaamista, koskevassa asteittaisessa lähestymistavassa. Tällaisena direktiivin pääpaino on energian ja liikenteen toimialoilla, ja sitä olisi tarkasteltava uudelleen, jotta voidaan arvioida sen vaikutusta ja tarvetta sisällyttää sen soveltamisalaan muita toimialoja, muun muassa tieto- ja viestintäteknologia-ala.
- (6) Ensisijainen ja viime käden vastuu EEL:ien suojaamisesta kuuluu jäsenvaltioille ja tällaisten infrastruktuurien omistajille/ylläpitäjille.
- (7) Yhteisössä on tietty määrä elintärkeitä infrastruktuureja, joiden vahingoittumisella tai tuhoutumisella olisi huomattavia rajat ylittäviä vaikutuksia. Tähän saattaa sisältyä sellaisia valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia, jotka johtuvat toisiinsa liitettyjen, eri alojen infrastruktuurien keskinäisestä riippuvuudesta. Tällaiset EEL:t olisi määritettävä ja nimettävä yhteisellä menettelyllä. Tällaisia infrastruktuureja koskevien turvallisuusvaatimusten arvioinnissa olisi noudatettava yhteisiä vähimmäisvaatimuksia. Elintärkeän infrastruktuurin suojaamista koskevat jäsenvaltioiden kahdenväliset yhteistyöjärjestelyt ovat vakiintunut ja tehokas keino vaikuttaa valtioiden rajat ylittävään elintärkeään infrastruktuuriin. EPCIP:n olisi nojaututtava tällaiseen yhteistyöhön. Tiedot, jotka liittyvät jonkin yksittäisen infrastruktuurin nimeämiseen EEL:ksi, olisi turvaluokiteltava asianmukaiselle tasolle voimassa olevan yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. heinäkuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 116, 26.5.2007, s. 1.

- (8) Koska eri aloilla on erityistä kokemusta ja asiantunte-
musta elintärkeän infrastruktuurin suojaamisesta ja ne
asettavat omat vaatimuksensa tälle toiminnalle, elintär-
keän infrastruktuurin suojaamista koskevaa yhteisön lä-
hestymistapaa olisi kehitettävä ja pantava täytäntöön ot-
tamalla huomioon eri alojen erityisominaisuudet ja ole-
massa olevat toimialakohtaiset toimenpiteet, mukaan lu-
kien ne, joita jo on yhteisön sekä kansallisella ja alueelli-
sella tasolla, tarvittaessa myös sellaiset rajat ylittävät kes-
kinäistä avunantoa koskevat sopimukset, joita on ole-
massa elintärkeiden infrastruktuurien omistajien/ylläpitä-
jien kesken. Koska yksityinen sektori on erittäin merkit-
tävällä tavalla mukana riskien valvonnassa ja hallinnassa,
liiketoiminnan jatkuvuuden suunnittelussa ja katastrofien
jälkeisessä elpymisessä, yhteisön lähestymistavan on roh-
kaistava yksityistä sektoria osallistumaan toimintaan täy-
sipainoisesti.
- (9) Energiatoimialan ja erityisesti sähkön tuotanto- ja jakelu-
menetelmien (sähköntoimitusten osalta) osalta sähkön-
tuotanto voi, silloin kun se katsotaan tarpeelliseksi, käsit-
tää osia, jotka liittyvät ydinvoimaloiden sähkönjakeluun
mutta ei niitä, jotka liittyvät nimenomaisesti ydinvoi-
maan, ja jotka kuuluvat asiaa koskevan ydinalan lainsääd-
ännön, mukaan lukien sopimukset ja yhteisön lainsääd-
äntö, piiriin.
- (10) Tällä direktiivillä täydennetään yhteisön tasolla ja jäsen-
valtioissa voimassa olevia toimialakohtaisia toimenpiteitä.
Jos käytössä on jo yhteisön mekanismeja, niiden käyttöä
olisi jatkettava, ja ne edistävät osaltaan tämän direktiivin
täytäntöönpanoa. Eri toimien tai säännösten päällekkäis-
yyttä tai niiden välisiä ristiriitaisuuksia olisi vältettävä.
- (11) Kaikessa nimetyissä EEL:issa olisi oltava voimassa turvalli-
suussuunnitelmia tai vastaavia toimenpiteitä, jotka käsit-
tävät luettelon tärkeistä hyödykkeistä, riskinarvioinnin
sekä vastatoimenpiteiden ja -menettelyjen määrittelyn, val-
linnan ja tärkeysjärjestyksen. Tarpeettoman ja päällekkäi-
sen työn välttämiseksi kunkin jäsenvaltion olisi ensiksi
arvioitava, onko nimettyjen EEL:ien omistajilla/ylläpitäjillä
asiaankuuluvia turvallisuussuunnitelmia tai samankaltaisia
toimenpiteitä. Jollei tällaisia suunnitelmia ole, kunkin jä-
senvaltion olisi toteutettava tarvittavat toimet, joilla var-
mistetaan asianmukaisten toimenpiteiden käyttöönotto.
Kukin jäsenvaltio päättää itse asianmukaisimmasta toi-
mintamuodosta turvallisuussuunnitelmien laatimiseksi.
- (12) Toimenpiteiden, periaatteiden ja suuntaviivojen, yhteisön
toimenpiteet mukaan lukien, sekä kahdenvälisen ja/tai
monenvälisen yhteistyöjärjestelyjen, jotka tarjoavat sa-
mankaltaisen tai vastaavan turvallisuussuunnitelman tai
joissa määrätään turvallisuusyhteyshenkilöstä tai vastaa-
vasta, olisi katsottava täyttävän tämän direktiivin turvalli-
suussuunnitelmaa tai turvallisuusyhteyshenkilöä koskevat
vaatimukset.
- (13) Kaikissa nimetyissä EEL:issa olisi nimettävä turvallisuusyh-
teyshenkilöitä, jotta voidaan helpottaa yhteistyötä ja tie-
tojenvaihtoa elintärkeän infrastruktuurin suojaamisesta
vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa. Tarpeetto-
man ja päällekkäisen työn välttämiseksi kunkin jäsenval-
tion olisi ensiksi arvioitava, onko nimettyjen EEL:ien
omistajilla/ylläpitäjillä jo turvallisuusyhteyshenkilö tai vas-
taava. Jollei tällaista turvallisuusyhteyshenkilöä ole, kun-
kin jäsenvaltion olisi toteutettava tarvittavat toimet, joilla
varmistetaan asianmukaisten toimenpiteiden käyttöö-
notto. Kukin jäsenvaltio päättää itse asianmukaisimmasta
toimintamuodosta turvallisuusyhteyshenkilön nimeämi-
seksi.
- (14) Eri aloilla ilmenevien riskien, uhkatekijöiden ja haavoittu-
vuuksien tehokas määrittäminen edellyttää tietojenvaihtoa
sekä EEL:ien omistajien/ylläpitäjien ja jäsenvaltioiden että
jäsenvaltioiden ja komission välillä. Kunkin jäsenvaltion
olisi kerättävä tietoja alueellaan sijaitsevista EEL:ista. Ko-
mission olisi saatava jäsenvaltioilta yleistä tietoa riskeistä,
uhkatekijöistä ja haavoittuvuuksista aloilla, joilla EEL:ita
on määritetty sekä tarvittaessa mahdollisista EEL:ia koske-
vista parannuksista ja eri alojen keskinäisistä riippuvuus-
suhteista, jotta se voisi näiden tietojen pohjalta tarvit-
taessa laatia yksityiskohtaisia ehdotuksia EEL:ien suojaami-
sen parantamiseksi.
- (15) EEL:ien suojaamista koskevien parannusten helpottami-
seksi voidaan kehittää yhteisiä menetelmiä infrastruktuu-
rihyödykkeisiin liittyvien riskien, uhkatekijöiden ja haa-
voittuvuuksien määrittämistä ja luokittelua varten.
- (16) EEL:ien omistajilla/ylläpitäjillä olisi oltava mahdollisuus tu-
tustua, ensisijaisesti jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viran-
omaisten välityksellä, elintärkeän infrastruktuurin suojaa-
mista koskeviin parhaisiin käytänteisiin ja menetelmiin.
- (17) EEL:ien tehokas suojaaminen edellyttää tietojenvaihtoa,
yhteensovittamista ja yhteistyötä sekä kansallisella että
yhteisön tasolla. Tähän voidaan päästä parhaiten nimeä-
mällä kussakin jäsenvaltiossa EEL:ien suojaamisen yhteys-
pisteitä, joiden olisi sovittava yhteen Euroopan elintär-
keän infrastruktuurin suojaamiseen liittyviä kysymyksiä
kansallisella tasolla sekä muiden jäsenvaltioiden ja komis-
sion kanssa.

- (18) Jotta Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen liittyviä toimia voidaan suunnitella luottamuksellisuutta edellyttävillä aloilla, on aiheellista varmistaa, että tietoja vaihdetaan tämän direktiivin puitteissa johdonmukaisesti ja turvallisesti. Elintärkeään infrastruktuuriin kuuluvia hyödykkeitä koskevien yksityiskohtaisten tietojen, joita voidaan käyttää hyväksi sellaisten toimien suunnittelussa ja toteuttamisessa, ja joiden tarkoituksena on aiheuttaa infrastruktuurijärjestelmien toiminnalle kestävästi seurauksia, osalta on tärkeää noudattaa sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ mukaisia luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä. Turvaluokitellut tiedot olisi suojattava yhteisön ja jäsenvaltion asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion ja komission olisi noudatettava asiakirjojen luovuttajien niille antamaa asianmukaista turvaluokittelua.
- (19) EEL:itä koskevan tietojenvaihdon olisi tapahduttava luottamuksellisesti ja suojatussa ympäristössä. Tietojen jakaminen edellyttää luottamuksellisia suhteita, jotta yritykset ja organisaatiot tietävät, että niiden arkaluonteiset ja luottamukselliset tiedot ovat riittävästi suojattuja.
- (20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat menettelyn luominen EEL:ien määrittämistä ja nimeämistä varten sekä yhteisen lähestymistavan määrittely sellaista arviota varten, joka koskee tarvetta parantaa tällaisten infrastruktuurien suojaamista, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainituissa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (21) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä otetaan käyttöön menettely Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien, 'EEL', määrittämistä ja nimeämistä varten sekä yhteinen lähestymistapa sellaista arviointia varten, joka

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

koskee tarvetta parantaa sen suojaamista tarkoituksin edistää väestön suojaamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'elintärkeällä infrastruktuurilla' sellaisia jäsenvaltioissa sijaitsevia hyödykkeitä ja järjestelmiä tai niiden osia, jotka ovat keskeisiä yhteiskunnan välttämättömien toimintojen, terveydenhuollon, turvallisuuden, turvatoimien sekä väestön taloudellisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin ylläpitämiseksi, ja joiden vahingoittumisella tai tuhoutumisella olisi merkittävä vaikutus jäsenvaltioon sen vuoksi, että näitä toimintoja ei kyetä ylläpitämään;
- b) 'Euroopan elintärkeällä infrastruktuurilla' tai 'EEL':llä sellaista jäsenvaltioissa sijaitsevaa elintärkeää infrastruktuuria, jonka vahingoittuminen tai tuhoutuminen vaikuttaisi merkittävästi ainakin kahteen jäsenvaltioon. Vaikutuksen merkitystä on arvioitava horisontaalisin perustein. Tällaiset vaikutukset voivat johtua myös siitä, että toimialat ovat riippuvaisia muiden toimialojen infrastruktuureista;
- c) 'riskianalyysillä' asiaa koskevien uhkakuvien tarkastelua elintärkeän infrastruktuurin haavoittuvuuden ja sen vahingoittumisen tai tuhoutumisen mahdollisten seurausten arvioimiseksi;
- d) 'elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyvillä arkaluonteisilla tiedoilla' elintärkeää infrastruktuuria koskevia tosiseikkoja, joita voitaisiin niiden paljastuttua käyttää sellaisten toimien suunnittelussa ja toteuttamisessa, joiden tarkoituksena on elintärkeiden infrastruktuurijärjestelmien vahingoittuminen tai tuhoutuminen;
- e) 'suojaamisella' kaikkia toimia, joilla pyritään varmistamaan elintärkeän infrastruktuurin toimivuus, jatkuvuus ja eheys uhkatekijöiden, riskien tai haavoittuvuuden ehkäisemiseksi, vähentämiseksi ja poistamiseksi;
- f) 'EEL:ien omistajilla/ylläpitäjillä' tahoja, jotka vastaavat tämän direktiivin mukaisesti EEL:iksi nimettyä hyödykettä, järjestelmää tai sellaisen osia koskevista investoinneista ja/tai niiden päivittäisestä toiminnasta.

3 artikla

Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien määrittäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on liitteessä III säädetyin menettelyn mukaisesti määrittävä mahdolliset EEL:t, jotka täyttävät sekä horisontaaliset ja toimialakohtaiset arviointiperusteet että 2 artiklan a ja b alakohdassa olevat määritelmät.

Komissio voi pyynnöstä avustaa jäsenvaltioita niiden määrittäessä mahdollisia EEI:ita.

Komissio voi kiinnittää asianomaisen jäsenvaltion huomiota sellaisten mahdollisten kriittisten infrastruktuurien olemassaoloon, joiden voidaan katsoa täyttävän EEI:ksi nimeämistä koskevat vaatimukset.

Kukin jäsenvaltio sekä komissio huolehtivat jatkuvasti mahdollisten EEI:ien määrittämisestä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja horisontaalisia arviointiperusteita ovat seuraavat:

- a) henkilövahinkoperuste (arvioidaan kuolleiden tai loukkaantuneiden mahdollisena lukumääränä);
- b) taloudellisten vaikutusten peruste (arvioidaan taloudellisina menetyksinä ja/tai tuotteiden tai palvelujen laadun heikkene-
misen merkittävyytenä; tähän sisältyvät mahdolliset ympäristövaikutukset);
- c) väestövaikutusten peruste (arvioidaan kansalaisten luottamukseen kohdistuvana vaikutuksena, fyysisenä kärsimyksenä ja päivittäisen elämän häiriintymisenä sekä välttämättömien palvelujen menetyksenä).

Horisontaalisten perusteiden kynnysarvot perustuvat tietyn infrastruktuurin vahingoittumisen tai tuhoutumisen vaikutusten vakavuuteen. Tietyn elintärkeän infrastruktuurin piirissä olevat jäsenvaltiot määrittelevät tapauskohtaisesti horisontaalisiin perusteisiin sovellettavat täsmälliset kynnysarvot. Kukin jäsenvaltion on ilmoitettava vuosittain komissiolle niiden toimialakohtaisten infrastruktuurien lukumäärä, joiden osalta on käsitelty horisontaalisten perusteiden kynnysarvoja.

Toimialakohtaisissa perusteissa on otettava huomioon eri toimialoilla vallitsevat EEI:n ominaispiirteet.

Komissio laatii yhdessä jäsenvaltioiden kanssa horisontaalisten ja toimialakohtaisten perusteiden soveltamisohjeet ja EEI:ien määrittämisessä käytettävät likimääräiset kynnysarvot. Perusteet turvaluokitellaan. Tällaisten suuntaviivojen käyttäminen on jäsenvaltioille valinnaista.

3. Toimialat, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, ovat energia ja liikenne. Alatoimialat määritellään liitteessä I.

Muita tämän direktiivin täytäntöönpanon piiriin otettavia toimialoja voidaan tarvittaessa määrittää 11 artiklassa säädetyn uudel-

leentarkastelun yhteydessä. Tieto- ja viestintäteknologia-alaa pidetään ensisijaisena.

4 artikla

Euroopan elintärkeiden infrastruktuurien nimeäminen

1. Kukin jäsenvaltion on ilmoitettava mahdollisesta EEI:sta toisille jäsenvaltioille, joihin tämä infrastruktuuri voi merkittävästi vaikuttaa, ja syistä, joiden perusteella se on nimetty mahdolliseksi EEI:ksi.

2. Kukin jäsenvaltion, jonka alueella mahdollinen EEI sijaitsee, on käytävä kahdenvälisiä ja/tai monenvälisiä keskusteluja muiden jäsenvaltioiden kanssa, joihin mahdollinen EEI voi merkittävästi vaikuttaa. Komissio voi osallistua näihin keskusteluihin, mutta sillä ei ole mahdollisuutta saada sellaisia yksityiskohtaisia tietoja, joiden perusteella tietyn infrastruktuurin voisi yksiselitteisesti tunnistaa.

Jos jäsenvaltio, jonka alueella mahdollinen EEI sijaitsee, ei ole määritellyt tätä infrastruktuuria mahdolliseksi EEI:ksi, toinen jäsenvaltio, jolla on syytä uskoa, että tämä EEI voi merkittävästi vaikuttaa siihen, voi ilmoittaa komissiolle halustaan käydä aiheesta kahdenvälisiä ja/tai monenvälisiä keskusteluja. Komissio ilmoittaa viipymättä tämän toiveen jäsenvaltiolle, jonka alueella mahdollinen EEI sijaitsee, ja pyrkii helpottamaan sopimukseen pääsyä osapuolten kesken.

3. Jäsenvaltion, jonka alueella mahdollinen EEI sijaitsee, on nimettävä se EEI:ksi muiden jäsenvaltioiden, joihin tämä infrastruktuuri voi merkittävästi vaikuttaa, kanssa tekemänsä sopimuksen mukaisesti.

Sen jäsenvaltion, jonka alueella EEI:ksi nimettävä infrastruktuuri sijaitsee, on annettava suostumuksensa.

4. Jäsenvaltion, jonka alueella nimetty EEI sijaitsee, on ilmoitettava vuosittain komissiolle nimettyjen EEI:ien lukumäärä kutakin toimialaa kohti sekä niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, jotka ovat riippuvaisia kustakin nimetystä EEI:sta. Vain ne jäsenvaltiot, joihin EEI voi merkittävästi vaikuttaa, saavat sen tietoonsa.

5. Jäsenvaltion, jonka alueella EEI sijaitsee, on ilmoitettava infrastruktuurin omistajalle/ylläpitäjälle infrastruktuurin nimeämisestä EEI:ksi. EEI:n nimeämistä koskevat tiedot on turvaluokiteltava asianmukaisella tasolla.

6. Edellä olevan 3 artiklan ja tämän artiklan mukainen EEI:ien määrittämis- ja nimeämismenettely on saatettava päätökseen viimeistään 12 päivänä tammikuuta 2011, ja sitä tarkistetaan säännöllisesti.

5 artikla

Turvallisuussuunnitelmat

1. Turvallisuuksuunnitelmaa koskevassa menettelyssä on eriteltävä EEI:n elintärkeät infrastruktuurihyödykkeet ja ne turvallisuusratkaisut, jotka niiden suojaamiseksi ovat olemassa tai joita pannaan parhaillaan täytäntöön. EEI:n turvallisuussuunnitelmaa koskevassa menettelyssä käsiteltävä vähimmäissisältö esitetään liitteessä II.

2. Kunkin jäsenvaltion on arvioitava, onko kullakin sen alueella sijaitsevalla nimetyllä EEI:lla turvallisuussuunnitelma tai käytössä vastaavia toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon liitteessä II esitetyt seikat. Jos jäsenvaltio toteaa, että tällainen turvallisuussuunnitelma tai vastaava on olemassa ja sitä päivitetään säännöllisesti, ei muita täytäntöönpanotoimia tarvita.

3. Jos jäsenvaltio toteaa, että tällaista turvallisuussuunnitelmaa tai vastaavaa ei ole laadittu, sen on asianmukaisesti katsomillaan toimenpiteillä varmistettava, että liitteessä II esitetyt seikat huomioon ottaen turvallisuussuunnitelma tai vastaava laaditaan.

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että turvallisuussuunnitelma tai vastaava laaditaan ja että sitä tarkistetaan säännöllisesti vuoden kuluessa siitä, kun infrastruktuuri on nimetty EEI:ksi. Tätä määräaika voidaan poikkeustapauksissa pidentää sopimalla asiasta jäsenvaltion viranomaisen kanssa ja ilmoittamalla siitä komissiolle.

4. Jos EEI:n osalta on jo sovittu valvontajärjestelyistä, tämä artikla ei vaikuta niihin, ja tässä artiklassa tarkoitettu asianomainen jäsenvaltion viranomainen on näiden olemassa olevien järjestelyjen mukainen valvoja.

5. Toimenpiteiden, myös yhteisön toimenpiteiden, jotka tietyllä toimialalla edellyttävät samankaltaista tai vastaavaa turvallisuussuunnitelmaa ja asiaankuuluvan viranomaisen suorittamaa tällaisen suunnitelman valvontaa tai joissa viitataan tällaisen suunnitelman ja valvonnan tarpeellisuuteen, noudattamisen katsotaan täyttävän kaikki jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaiset tai tämän artiklan nojalla vahvistetut vaatimukset. Edellä 3 artiklan 2 kohdassa mainitut täytäntöönpanoa koskevat suuntaviivat sisältävät alustavan luettelon tällaisista toimenpiteistä.

6 artikla

Turvallisuusyhteyshenkilöt

1. Turvallisuuksyhteyshenkilö vastaa turvallisuuskysymyksiin liittyvästä yhteydenpidosta EEI:n omistajan/ylläpitäjän ja jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen välillä.

2. Kunkin jäsenvaltion on arvioitava, onko kullakin sen alueella sijaitsevalla nimetyllä EEI:lla turvallisuusyhteyshenkilö tai vastaava. Jos jäsenvaltio toteaa, että tällainen turvallisuusyhteyshenkilö tai vastaava on olemassa, muita täytäntöönpanotoimia ei tarvita.

3. Jos jäsenvaltio toteaa, että nimetyllä EEI:lla ei ole tällaista turvallisuusyhteyshenkilöä tai vastaavaa, sen on varmistettava asianmukaisesti katsomillaan toimenpiteillä, että turvallisuusyhteyshenkilö tai vastaava nimetään.

4. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen sekä turvallisuusyhteyshenkilön tai vastaavan välinen yhteydenpitojärjestelmä, jonka tarkoituksena on vaihtaa tietoa kyseiseen EEI:iin liittyvistä havaituista riskeistä ja uhkatekijöistä. Tämä yhteydenpitojärjestelmä ei rajoita arkaluonteeseen ja turvaluokiteltuun tietoon pääsyä koskevien kansallisten vaatimusten soveltamista.

5. Toimenpiteiden, myös yhteisön toimenpiteiden, jotka tietyllä toimialalla edellyttävät turvallisuusyhteyshenkilöä tai vastaavaa tai joissa viitataan tällaisen turvallisuusyhteyshenkilön tai vastaavan tarpeellisuuteen, noudattamisen katsotaan täyttävän kaikki jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaiset tai tämän artiklan nojalla vahvistetut vaatimukset. Edellä 3 artiklan 2 kohdassa mainitut täytäntöönpanoa koskevat suuntaviivat sisältävät alustavan luettelon tällaisista toimenpiteistä.

7 artikla

Kertomukset

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava EEI-alatoimialoja koskeva uhka-arvio vuoden kuluessa siitä, kun sen oman alueen infrastruktuuri on nimetty EEI:ksi noilla alatoimialoilla.

2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kahden vuoden välein yleisluontoinen tiivistelmä kullakin toimialalla, jolla on sen alueella 4 artiklan mukaisesti nimetty EEI, havaituista riskeistä, uhkatekijöistä ja haavoittuvuuksista.

Komissio voi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa laatia yhteisen mallin näitä kertomuksia varten.

Kertomuksen laatineen jäsenvaltion on asianmukaisesti turvaluokiteltava kukin kertomus sopivaksi katsomalleen tasolle.

3. Komissio ja jäsenvaltiot arvioivat 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella, onko EEl:n suojaamiseksi harkittava toimialakohtaisia yhteisön tason lisätoimenpiteitä. Tämä menettely toteutetaan yhdessä 11 artiklassa säädetyn tämän direktiivin uudelleentarkastelun yhteydessä.

4. Komissio voi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa laatia yhteisiä menetelmiä koskevia suuntaviivoja EEl:ita koskevien riskianalyyysien tekemiseksi. Tällaisten suuntaviivojen käyttäminen on jäsenvaltioille valinnaista.

8 artikla

Komission tuki Euroopan elintärkeille infrastruktuureille

Komissio tukee jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen välityksellä nimetyt EEl:n omistajia/ylläpitäjiä antamalla niille mahdollisuuden hyödyntää saatavilla olevia elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyviä parhaita käytänteitä ja menetelmiä sekä tukee koulutusta ja elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyvää uutta tekniikkaa koskevaa tietojenvaihtoa.

9 artikla

Euroopan elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyvät arkaluonteiset tiedot

1. Jokaisesta henkilöstä, joka käsittelee jäsenvaltioiden tai komission puolesta turvaluokiteltuja tietoja tämän direktiivin mukaisesti, on laadittava asianmukainen turvallisuusselvitys.

Jäsenvaltioiden, komission ja asianomaisten valvontaelinten on varmistettava, että jäsenvaltioille tai komissiolle toimitettuja Euroopan elintärkeän infrastruktuurin suojaamista koskevia arkaluonteisia tietoja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin elintärkeiden infrastruktuurien suojaamiseen.

2. Tätä artiklaa sovelletaan myös arkaluonteisia aiheita käsittelevissä kokouksissa vaihdettuun muuhun kuin kirjalliseen tietoon.

10 artikla

Euroopan elintärkeän infrastruktuurin suojaamisesta vastaavat yhteyspisteet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä Euroopan elintärkeän infrastruktuurin suojaamisesta vastaava yhteyspiste.

2. Yhteyspiste vastaa Euroopan elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyvien kysymysten yhteensovittamisesta jäsenvaltion sisällä sekä muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa. Euroopan elintärkeän infrastruktuurin suojaamisesta vastaavan yhteyspisteen nimeäminen ei estä jäsenvaltion muita viranomaisia osallistumasta Euroopan elintärkeän infrastruktuurin suojaamista koskevien kysymysten käsittelyyn.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

Tämän direktiivin uudelleentarkastelu aloitetaan 12 päivänä tammikuuta 2012.

12 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 12 päivänä tammikuuta 2011. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä ja toimitettava sille nämä toimenpiteet kirjallisina sekä tiedot niiden ja tämän direktiivin välisestä vastaavuudesta.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. KOUCHNER

LIITE I

Luettelo Euroopan elintärkeää infrastruktuuria käsittävistä toimialoista

Toimiala	Alatoimiala	
I Energia	1. Sähkö	Sähkön tuotanto- ja siirtoinfrastruktuurit ja -laitteistot sähköntoimitusten osalta
	2. Öljy	Öljyn tuotanto, jalostus, käsittely, varastointi ja siirto putkijohtoja pitkin
	3. Kaasu	Kaasun tuotanto, jalostus, käsittely, varastointi ja siirto putkijohtoja pitkin LNG-laitokset
II Liikenne	4. Maantiiliikenne 5. Rautatiiliikenne 6. Lentoliikenne 7. Sisävesiliikenne 8. Meriliikenne (sekä pitkät että lyhyet kuljetukset) ja satamat	

Jäsenvaltiot määrittävät 3 artiklan mukaisesti sellaiset elintärkeät infrastruktuurit, jotka voidaan nimetä EEI:iksi. Näin ollen Euroopan elintärkeää infrastruktuuria käsittävien alojen luettelo ei sinänsä luo yleistä velvoitetta nimetä EEI kullekin toimialalle.

LIITE II

EEI:N TURVALLISUUSUUNNITELMAA KOSKEVA MENETTELY

Turvallisuussuunnitelmassa on eriteltävä elintärkeän infrastruktuurin hyödykkeet ja ne turvallisuusratkaisut, jotka niiden suojaamiseksi ovat olemassa tai joita pannaan parhaillaan täytäntöön. Turvallisuussuunnitelmaa koskeva menettely käsittää ainakin

- 1) tärkeiden hyödykkeiden määrittelyn;
- 2) sellaisen riskianalyysin suorittamisen, joka perustuu tärkeimpiin uhkakuviin, kunkin hyödykkeen haavoittuvuuteen ja mahdollisesti aiheutuviin seurauksiin;
- 3) vastatoimenpiteiden ja -menettelyjen määrittelyn, valinnan ja tärkeysjärjestykseen asettamisen siten, että erotetaan toisistaan
 - pysyvät turvatoimenpiteet, joissa määritellään välttämättömät turvallisuusinvestoinnit ja keinot, joiden jatkuva käyttö on tärkeää. Tähän kuuluvat tiedot yleisistä toimenpiteistä, joita ovat tekniset toimenpiteet (mukaan lukien havaitsemiseen, kulunvalvontaan, suojaamiseen ja ehkäisemiseen tarvittavat järjestelmät), organisatoriset toimenpiteet (mukaan lukien hälytys- ja kriisinhallintamenettelyt), valvonta- ja varmennustoimenpiteet, viestintä, tiedottaminen ja koulutus, sekä tietojärjestelmien turvallisuus,
 - porrastetut turvatoimenpiteet, jotka voidaan ottaa käyttöön riskien ja uhkien tason perusteella.

LIITE III

Menettely, jota jäsenvaltiot noudattavat sellaisten elintärkeiden infrastruktuurien määrittämisessä, jonka ne voivat nimetä Euroopan elintärkeäksi infrastruktuuriksi 3 artiklan mukaisesti

Kunkin jäsenvaltion on 3 artiklan mukaisesti määritettävä sellaiset elintärkeät infrastruktuurit, jotka voidaan nimetä EEI:ksi. Kunkin jäsenvaltion on pantava tämä menettely täytäntöön seuraavien peräkkäisten vaiheiden avulla.

Sellaisen mahdollisen EEI:n, joka ei täytä jotain seuraavassa esitettyjen peräkkäisten vaiheiden vaatimuksista, ei katsota olevan EEI, ja se jätetään menettelyn ulkopuolelle. Sellaiseen mahdolliseen EEI:iin, joka täyttää nämä vaatimukset, sovelletaan tämän menettelyn seuraavia vaiheita.

Vaihe 1

Kunkin jäsenvaltion on sovellettava toimialakohtaisia perusteita valitakseen alustavasti tiettyyn toimialaan kuuluvat elintärkeät infrastruktuurit.

Vaihe 2

Kunkin jäsenvaltion on sovellettava 2 artiklan a alakohdan mukaista elintärkeän infrastruktuurin määritelmää vaiheessa 1 määritettyyn mahdolliseen EEI:iin.

Vaikutuksen merkitys määritellään asianmukaisella kansallisella tasolla käyttämällä joko kansallisia menetelmiä elintärkeän infrastruktuurin määrittämiseksi tai horisontaalisten perusteiden nojalla. Välttämättömiä palveluja tarjoavan infrastruktuurin osalta otetaan huomioon vaihtoehtojen saatavuus sekä vahingoittumisen/elpymisen kesto.

Vaihe 3

Kunkin jäsenvaltion on sovellettava 2 artiklan b alakohdan mukaista EEI:n määritelmän rajojen ylittävyyttä koskevaa osaa sellaiseen mahdolliseen EEI:iin, joka on läpäissyt tämän menettelyn kaksi ensimmäistä vaihetta. Sellaiseen mahdolliseen EEI:iin, joka vastaa kyseistä määritelmää, sovelletaan menettelyn seuraavaa vaihetta. Välttämättömiä palveluja tarjoavan infrastruktuurin osalta otetaan huomioon vaihtoehtojen saatavuus sekä vahingoittumisen/elpymisen kesto.

Vaihe 4

Kunkin jäsenvaltion on sovellettava horisontaalisia perusteita jäljelle jääneisiin mahdollisiin EEI:iin. Horisontaalisissa perusteissa otetaan huomioon: seurauksen vakavuus ja, välttämättömiä palveluja tarjoavan infrastruktuurin osalta, vaihtoehtojen saatavuus, sekä vahingoittumisen/elpymisen kesto. Sellaisen mahdollisen EEI:n, joka ei täytä horisontaalisia perusteita, ei katsota olevan EEI.

Mahdollinen EEI, joka on läpäissyt tämän menettelyn, ilmoitetaan ainoastaan niille jäsenvaltioille, joihin mahdollinen EEI voi merkittävästi vaikuttaa.
